

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۴/۱۶

شماره چاپ ۱۵۷

شماره ثبت ۱۴۴

دوشوری

طرح افزایش بهره وری بخش کشاورزی

در اجراء ماده (۱۴۱) آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: کشاورزی، آب و منابع طبیعی

فرعی: آموزش و تحقیقات - اجتماعی - اقتصادی - امنیت ملی و

سیاست خارجی - صنایع و معادن

اداره کل قوانین

هیأت رئیسه محترم مجلس شورای اسلامی

باتوجه به لزوم رسیدگی به طرح ذیل که از دوره هفتم مجلس شورای اسلامی معوق مانده است در اجراء ماده (۱۴۱) آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، تقاضا می شود طرح مذکور در دستور کار مجلس محترم قرار گیرد:

● رجایی - احمدعلی کیخا - بهمن محمدی - محمدجانی - ذوالانوار - علی میرزایی -
افشاری - بزرگسوار - محمودزاده - اسدی - دلاور - کوهی باغ اناری -
حجت الله رحمانی - حاجی اصغری - امیری کهنوج - اقبال محمدی - علی عزتی -
وکیل سپه - یوسف نژاد - عیسی جعفری - سید کاظم موسوی - قاسم محمدی -
سادات ابراهیمی - کاظم فرهمند - ساعدی - نوباه و وطن

در راستای افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی، اقتصادی نمودن تولید، افزایش ارزش افزوده محصولات بخش، گذر از اقتصاد کشاورزی معیشتی به اقتصاد کشاورزی مدرن و صنعتی، به کارگیری و مشارکت بهره‌برداران بخش کشاورزی در امور تصدی‌گری موضوعات بخش کشاورزی و همچنین در اجرائی کردن سیاستهای اصل (۴۴) قانون اساسی و همچنین کاهش حجم دولت و واگذاری امور به بخش غیردولتی و کاهش هزینه‌های دولت در زمینه تحقق اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور و ایجاد شرایط مناسب برای سیاستگذاری، برنامه ریزی و نظارت دولت در اعمال حاکمیت، طرح زیر در بخش کشاورزی به مرحله اجراء درخواهد آمد:

طرح افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی

ماده ۱- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است حداکثر تا یک سال پس از تصویب این قانون، زمینه‌های افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی را به شرح مواد آتی فراهم و به مرحله اجرا درآورد.

ماده ۲- وزارت جهاد کشاورزی موظف است متناسب با استعدادها و شرایط بخش کشاورزی هر منطقه، به تعداد کافی مجوز تأسیس کلینیک‌های مشاوره فنی-اجرایی کشاورزی صادر نماید.

تبصره ۱- کلینیک‌های مشاوره فنی-اجرایی کشاورزی، مراکزی هستند که به منظور مشاوره‌های فنی، اجرایی، تخصصی و ترویجی برای بهبود شرایط و افزایش کیفیت محصولات کشاورزی و بهینه نمودن شرایط تولید و شیوه‌های مصرف نهاده‌ها و نحوه به‌کارگیری عوامل تولید و زمینه‌های افزایش ارزش افزوده محصولات و تولیدات، به صورت غیردولتی ایجاد و در وزارت جهاد کشاورزی ثبت و دارای شماره ثبت باشند و در قبال عقد قرارداد با بهره‌برداران بخش کشاورزی، ارائه خدمت می‌نمایند.

تبصره ۲- حداقل تعداد نفرات هر کلینیک موضوع این ماده، پنج نفر متخصص با مدرک تحصیلی کارشناسی و بالاتر مرتبط می‌باشند. این افراد باید دارای شماره نظام مهندسی از سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی باشند.

تبصره ۳- هزینه‌های کلینیک‌های موضوع این ماده از طریق فروش خدمات مشاوره فنی - اجرائی به بهره‌برداران بخش کشاورزی ذی‌ربط و براساس تعرفه‌های ابلاغی از سوی وزارت جهاد کشاورزی و در ازاء قرارداد با بهره‌برداران تأمین خواهد شد.

تبصره ۴- کلینیک‌های موضوع این ماده موظف به رعایت کلیه سیاستها، برنامه‌ریزی‌ها و دستورالعمل‌های ابلاغی از سوی وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند. عدم رعایت این موارد از سوی کلینیک‌ها موجب ابطال مجوز خواهد شد.

تبصره ۵- کارشناسان و متخصصان وزارت جهاد کشاورزی، سازمانها و مؤسسات و ادارات تابعه که در راستای اجراء این قانون وظایف آنان واگذار می‌شود، در صورت بازخریدی از وزارت جهاد کشاورزی، برای ایجاد این کلینیک‌ها مطابق مفاد این قانون در اولویت می‌باشند.

ماده ۳- بهره‌برداران بخش کشاورزی که فعالیت‌های خود را تحت نظارت این کلینیک‌ها به مرحله اجراء درمی‌آورند، در بهره‌گیری از خدمات و تسهیلات اعطائی از سوی وزارت جهادکشاورزی در اولویت می‌باشند.

ماده ۴- واگذاری امتیاز و مجوز اعطائی این کلینیک‌ها به غیر، اکیداً ممنوع بوده و در صورت مشاهده تخلف، وزارت جهادکشاورزی موظف به ابطال مجوز مربوطه و شماره نظام مهندسی اعضاء آن بوده و باید از ادامه کار افراد متخلف جلوگیری نماید.

ماده ۵- وزارت جهادکشاورزی موظف است حداکثر ظرف مدت یک‌سال از تاریخ تصویب این قانون، اقدام به تأسیس تشکلهای صنفی زیربخشهای مختلف بخش کشاورزی در سراسر کشور نموده و این تشکلهای را به ثبت برساند.

تبصره ۱- تشکلهای صنفی موضوع این ماده مجاز به تأسیس اتحادیه‌های استانی و کشوری بوده و باید این اتحادیه‌ها در وزارت جهادکشاورزی به ثبت برسد. در زمان تشکیل این اتحادیه‌ها نماینده‌ای از وزارت جهادکشاورزی به عنوان ناظر در جلسه حضور خواهد داشت و بر نحوه اداره این جلسات نظارت خواهد نمود.

تبصره ۲- کارکنان وزارت جهادکشاورزی، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای تابعه، در صورت داشتن شرایط و تمایل برای حضور در مدیریت این تشکلهای، به شرح باز خریدی، اولویت دارند.

ماده ۶- کلیه وظایف وزارت جهادکشاورزی، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای تابعه در خصوص اقدامات اجرائی خریدهای تضمینی، تهیه و توزیع کلیه نهادههای تولید، اقدامات اجرائی خرید، انبارداری و توزیع اقلام مورد نیاز تنظیم بازار، اداره کشتارگاهها، آزمایشگاهها، انبارها، سیلوهها، سردخانهها، صنایع تبدیلی و تکمیلی، متناسب با وظایف و اختیارات هر تشکل، مطابق با قوانین و مقررات مربوط به تشکل ذی ربط واگذار می شود.

ماده ۷- اتحادیههای صنفی موضوع تبصره (۱) ماده (۵) این قانون، با داشتن حق رأی در جلساتی که به منظور بررسی مسائل حوزه اختیارات آنان تشکیل می شود، شرکت خواهند داشت و دستگاههای اجرائی ذی ربط شهرستانی، استانی و کشوری حسب مورد موظف به دعوت از آنان خواهند بود.

ماده ۸- به منظور حفظ اراضی ملی واقع در حریم شهرهای بالای یکصد هزار (۱۰۰,۰۰۰) نفر جمعیت و جلوگیری از تجاوز به این اراضی و توسعه فضای سبز اعم از زراعت چوب، جنگلکاری و پارکهای جنگلی و باغات مثمر،

وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند با حفظ مالکیت دولت، بهره‌برداری از این اراضی را به صورت اجاره‌های بلندمدت نودونه‌ساله ثبتی و در قالب طرح مصوب، در اختیار متقاضیان قرار دهد. حداکثر مساحت واگذاریهای موضوع این ماده دوهکتار می‌باشد و هرگونه واگذاری اراضی موضوع این ماده بالاتر از ارتفاع ۲۰۰۰ متر از سطح دریا به کلی ممنوع است.

همچنین واگذاری حق بهره‌برداری اراضی جنگلی و جنگلهای کم‌بازده با میزان چوبدهی کمتر از پنجاه متر مکعب و در قالب طرحهای مصوب و به میزان حداکثر یک هکتار به منظور ایجاد جنگل جدید، پارک جنگلی و زراعت چوب، از مناطق واقع در حریم شهرها و یا خارج از حریم شهرها و حداکثر تا ارتفاع پانصدمتری از سطح دریا و در قالب مفاد این ماده مجاز می‌باشد.

تبصره ۱- اجاره بهای این‌گونه اراضی برای سال اول به صورت مزایده تعیین و برای سالهای بعد براساس نرخ تورم سالانه اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعدیل و تعیین می‌گردد. اجاره بهای سالیانه باید توسط مستأجرین حداکثر تا پایان سال مالی به حساب مربوطه در خزانه واریز گردد.

تبصره ۲- مستأجرین موضوع این ماده می‌توانند در این اراضی و براساس مندرجات طرح مصوب، حداکثر دویست و پنجاه مترمربع بنای مسکونی ویلایی

احداث و استفاده نمایند. هرگونه مستحقات اضافی خارج از طرح مصوب، اکیداً ممنوع است.

تبصره ۳- هرگونه واگذاری جزئی یا کلی و یا تغییر کاربری و یا تغییر طرح مصوب و یا عدم پرداخت به موقع اجاره سالیانه از سوی مستأجر، موجب فسخ یک طرفه قرارداد واگذاری می‌شود. در این صورت فقط منافع حاصل از اقدامات مستأجر و ارزش مستحقات و تأسیسات ایجاد شده براساس قیمت کارشناسی روز محاسبه و پس از انجام مزایده مجدد با شرایط جدید از مستأجر بعدی دریافت و به مستأجر قبلی پرداخت می‌شود.

ماده ۹- در راستای واگذاری تصدی‌های دولتی به بخشهای غیردولتی، وزارت جهادکشاورزی موظف است در قالب قوانین و مقررات مربوط، کلیه شرکتهای دولتی زیر را حداکثر ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون به بخش غیردولتی واگذار نماید:

شرکت سهامی کشت و صنعت و دامپروری مغان- شرکت سهامی کشت و صنعت شهید بهشتی- شرکت سهامی کشت و صنعت شهید رجائی- شرکت سهامی کشت و صنعت جیرفت- شرکت سهامی پشتیبانی امور دام- شرکت سهامی مجتمع گوشت فارس- شرکت سهامی مهندسی آب و خاک- شرکت سهامی تولید

و بسته بندی فرآورده‌های گوشتی کشور- شرکت سهامی کشاورزی و دامی
الله‌آباد- شرکت سهامی کشاورزی و دامپروری سفیدرود- شرکت سهامی بازرگانی
شیلات- شرکت سهامی کشت و صنعت نیشکر هفت تپه -بنگاه توسعه ماشینهای
کشاورزی- شرکت سهامی بهره‌برداری و صنایع چوب فریم- شرکت سهامی
جنگل سفارود- شرکت سهامی نکاچوب - شرکت سهامی پرورش کرم ابریشم
ایران- شرکت سهامی چای کشور- شرکت سهامی خدمات حمایتی کشاورزی-
شرکت مادر تخصصی تولید محصولات کشاورزی، دامی و منابع طبیعی- شرکت
مادر تخصصی خدمات کشاورزی- شرکت سهامی توسعه منابع آب و خاک
سیستان- سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران و کلیه شرکتها، ادارات و سازمانهای
زیرمجموعه این شرکتها و سازمانها.

ماده ۱۰- سازمان تحقیقات کشاورزی حداکثر یک سال پس از تصویب

این قانون به همراه کلیه واحدهای آن همراه با وظایف، اختیارات، امکانات،
نیروهای انسانی، اعضاء هیأت‌های علمی و اعتبارات آن به وزارت علوم، تحقیقات
و فناوری واگذار می‌گردد.

ماده ۱۱- وزارت جهاد کشاورزی موظف است برای جبران خدمات

کارکنانی که در راستای اجراء این قانون بازخرید می‌شوند، به ازاء هر سال خدمت،

حداکثر تا چهاربرابر معدل حقوق و مزایای ماهیانه دو سال آخر به هریک از آنها از اموال، دارایی‌ها، املاک، ماشین‌آلات، خودروهای سبک، نیمه سنگین و سنگین و کارگاهی با نرخ کارشناسی کارشناسان خبره خود واگذار نماید.

تبصره - در صورتی که کارکنان در حال بازخریدی موضوع این ماده،

اقدام به تأسیس شرکت تعاونی نموده و تقاضای واگذاری صنایع تبدیلی و با تکمیلی بخش کشاورزی را داشته باشند، مشروط به رعایت مفاد این ماده، وزارت جهادکشاورزی می‌تواند با اولویت، نسبت به واگذاری این صنایع به این تعاونیها و با تخفیف حداکثر سی درصدی در ارزش کارشناسی اقدام نماید.

ماده ۱۲- در راستای هدفمند شدن یارانه‌های نهاده‌ها و عوامل تولید

محصولات بخش کشاورزی و کاهش هزینه‌های تولید، وزارت جهادکشاورزی موظف است کلیه یارانه‌های پرداختی به آن دسته از محصولاتی که برای تولید آن یارانه تعلق می‌گیرد را مستقیماً (به صورت نقدی) به تولیدکنندگانی که کمیت و کیفیت محصولات آنان توسط کمیسیون مرکب از نماینده جهادکشاورزی منطقه، رئیس کلینیک فنی - اجرایی ذی‌ربط و نماینده بانک کشاورزی منطقه تأیید می‌گردد. از طریق شعب بانک کشاورزی مربوط پرداخت نماید.

ماده ۱۳- در کلیه مواردی که وظایف تصدی‌گیری و اجرائی و فنی واحدهای مختلف وزارت جهادکشاورزی در اجراء این قانون منحل و یا واگذار می‌گردد، بخش حاکمیتی در قالب سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و نظارت با هماهنگی و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، حداکثر تا سطح اداره کل ستادی و با حداقل نیروی انسانی در وزارتخانه باقی می‌ماند.

ماده ۱۴- وزیر جهادکشاورزی می‌تواند اختیارات خود در راستای اجراء مفاد این قانون را به دستگاههای استانی و شهرستانی جهادکشاورزی تفویض نماید.

ماده ۱۵- آئین‌نامه‌های اجرائی این قانون حداکثر تا دو ماه پس از تصویب، با پیشنهاد مشترک وزارت جهادکشاورزی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۶- کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون ملغی الاثر خواهد

بود.

سوابق

اصل ۴۴ قانون اساسی

اصل ۴۴ نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران بر پایه سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی با برنامه ریزی منظم و صحیح استوار است. بخش دولتی شامل کلیه صنایع بزرگ، صنایع مادر، بازرگانی خارجی، معادن بزرگ، بانکداری، بیمه، تامین نیرو، سدها و شبکه های بزرگ آبرسانی، رادیو و تلویزیون، پست و تلگراف و تلفن، هواپیمایی، کشتیرانی، راه و راه آهن و مانند اینها است که به صورت مالکیت عمومی و در اختیار دولت است. بخش خصوصی شامل آن قسمت از کشاورزی، دامداری، صنعت، تجارت و خدمات می شود که مکمل فعالیتهای اقتصادی دولتی و تعاونی است. مالکیت در این سه بخش تا جایی که با اصول دیگر این فصل مطابق باشد و از محدوده قوانین اسلام خارج نشود و موجب رشد و توسعه اقتصادی کشور گردد و مایه زیان جامعه نشود مورد حمایت قانون جمهوری اسلامی است. تفصیل ضوابط و قلمرو و شرایط هر سه بخش را قانون معین می کند.

قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی

مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۶

ماده ۱ - در راستای اصلاح و بهسازی تشکیلات دولت و به منظور فراهم آوردن موجبات توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی و افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی در جهت تأمین امنیت غذایی، رشد سرمایه گذاری، عمران و توسعه روستاها و مناطق عشایری و در جهت انسجام بخشیدن به برنامه ها و سیاستها و رعایت پیوستگی وظایف و استفاده بهینه از امکانات و نیروی انسانی موجود، وزارتخانه های کشاورزی و جهاد سازندگی ادغام و وزارت جهاد کشاورزی با کلیه اختیارات و وظایفی که وزارتخانه های مذکور به موجب قوانین و مقررات مختلف دارا بوده اند تشکیل می گردد.

ماده ۲ - کلیه مسؤولیتهای و اختیارات مربوط به وزیر و وزارت کشاورزی و وزیر و وزارت جهاد سازندگی به وزیر و وزارت جهاد کشاورزی محول می گردد. شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی بر اساس مفاد این قانون و بندهای لازم الرعایه مندرج در ماده (۲) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و با جهت گیری در تقویت وظایف راهبردی و نظارتی و کاهش وظایف اجرائی و تصدی و واگذاری آنها به بخش غیر دولتی در چهارچوب قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و حذف وظایف تکراری و غیر ضروری و انتقال وظایف قابل واگذاری به دیگر وزارتخانه ها ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون و با پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت جهاد کشاورزی به

تصویب هیأت وزیران در حدود مقررات و رعایت اصل یکصد و سی و سوم (۱۳۳) قانون اساسی می‌رسد.

تبصره ۱ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است بر اساس تکالیف برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران کلیه واحدها، مؤسسات و شرکتهای وابسته و تحت پوشش را که قابل واگذاری می‌باشند تعیین و حداکثر تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نسبت به واگذاری آنها به بخش خصوصی اقدام نماید.

تبصره ۲ - به منظور صرفه جویی در هزینه‌ها و پاسخگویی سریع به مردم و جلوگیری از کارهای موازی و دوباره کاری، وزارت جهاد کشاورزی موظف است کلیه مراکز اداری بخش کشاورزی را در مراکز استان، شهرستان و بخش در سازمان واحدی متمرکز نماید.

ماده ۳ - کلیه امکانات، اعتبارات، تعهدات، اموال و داراییها و کارکنان وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به وزارت جهاد کشاورزی منتقل می‌شود.

تبصره - به دولت اجازه داده می‌شود به منظور بهبود ساختار نیروی انسانی وزارت جهاد کشاورزی و واحدهای تابعه آن با پیش بینی ساز و کار تشویقی مناسب نسبت به بازخریدی و یا بازنشسته کردن کارکنان مازاد با توافق طرفین و یا انتقال آنان به سایر وزارتخانه‌ها و سازمانها اقدام نماید.

ماده ۴ - کلیه سازمانها، مؤسسات دولتی و عمومی غیر دولتی و شرکتهای دولتی وابسته و تابعه وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به وزارت جهاد کشاورزی وابسته می‌شوند. هر گونه تغییر در جایگاه سازمانها و مؤسسات و شرکتهای دولتی مذکور به تصویب شورای عالی اداری می‌رسد.

تبصره - حکم مذکور در این ماده در خصوص سازمانها و مؤسسات و شرکتهای غیر دولتی نسبت به سهام دولت جاری است.

ماده ۵ - به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجازه داده می‌شود در سال ۱۳۷۹، حسب پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی در محدوده اعتبارات مصوب، نسبت به هر گونه اصلاح، جابه‌جایی، تغییر ردیف، کاهش یا افزایش اعتبار ردیفهای بودجه‌ای وزارتخانه‌های کشاورزی و جهاد سازندگی به نحوی که حداکثر تسهیلات لازم را جهت اجرای این قانون فراهم نموده و اخلاقی در اداره امور وزارت جهاد کشاورزی ایجاد نشود، اقدام نماید.

ماده ۶ - وزارت جهاد کشاورزی دارای مقررات اداری مالی و استخدامی خاص خواهد بود که ظرف شش ماه با پیشنهاد دولت به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

تبصره - تا تصویب مقررات اداری مالی، استخدامی، وزارت جهاد کشاورزی، مقررات مورد عمل هر

واحد در خصوص کارکنان و فعالیتهای واحد مجری خواهد بود.

ماده ۷ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر ظرف پنج ماه پس از تصویب این قانون با رعایت سیاستهای مربوط به جلوگیری از گسترش تشکیلات دولت و اصل صرفه‌جویی و استفاده بهینه از امکانات، تشکیلات وزارتخانه را تهیه و پس از تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به مرحله اجرا درآورد.

ماده ۸ - توسعه و حمایت از صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چهارچوب سیاستهای صنعتی کشور به عهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد. مصادیق این صنایع توسط هیأت وزیران تعیین خواهد شد.

تبصره - به منظور افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی موظف است با اتخاذ سیاستهای حمایتی و تشویقی زمینه توسعه و ارتقاء فن‌آوری در تولید ماشین‌آلات و ادوات مورد استفاده در بخش کشاورزی را فراهم سازد.

ماده ۹ - کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی که به نوعی مبادرت به انجام فعالیتهای کشاورزی می‌نمایند موظفند فعالیتهای خود را در چهارچوب سیاستهای وزارت جهاد کشاورزی انجام دهند.

ماده ۱۰ - به منظور هماهنگی سیاستگذاری در زمینه تأمین، توزیع و مصرف آب کشور، شورای به‌نام شورای عالی آب متشکل از وزرای نیرو، جهاد کشاورزی، صنایع و معادن، کشور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست، یک نفر از اعضاء کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی با انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر و دو نفر از متخصصین بخش کشاورزی به حکم رئیس جمهور تشکیل می‌گردد. ریاست عالی این شورا با رئیس جمهور یا معاون اول ریاست جمهوری خواهد بود. تصمیمات این شورا با تصویب هیأت وزیران یا کمیسیون مذکور در اصل یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی برای دستگاههای ذی‌ربط لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۱۱ - ترتیبات و هماهنگیهای لازم بین وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تقاضا، تأمین و مصارف آب کشاورزی و آبی‌روری ظرف سه ماه از تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۲ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است در جهت حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی، نسبت به تشکیل صندوقهای حمایت از توسعه بخش کشاورزی با مشارکت تولیدکنندگان

اقدام نماید.

اساسنامه این صندوقها توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. سرمایه اولیه این صندوقها از محل کمکهای دولت، فروش اموال و امکانات مازاد این وزارتخانه که پس از فروش به خزانه داری کل واریز و معادل صد درصد (۱۰۰٪) آن تا مبلغ یکهزار میلیارد (۱ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال تخصیص یافته تلقی می شود، تأمین می گردد.

ماده ۱۳ - به منظور اعمال مدیریت یکپارچه در مزارع و ظایف مدیریت توزیع و مصرف آب بر اساس قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۳ که به عهده وزارت کشاورزی بوده عیناً به وزارت جهاد کشاورزی محول می شود.

ماده ۱۴ - به منظور حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی، دولت موظف است در حدود بودجه سنواری اقدامات زیر را انجام دهد:

الف - قیمت تضمینی خرید محصولات کشاورزی از قبیل گندم، برنج، شکر، خرما، ذرت، پنبه و سایر محصولات تضمینی را با موافقت وزیر جهاد کشاورزی تعیین نماید.

ب - با خرید به موقع تولیدات داخلی موضوع بند (الف) این ماده و جلوگیری از توزیع بی موقع محصولات وارداتی کشاورزی و تنظیم بازار، در حمایت از تولیدکنندگان داخلی بخش کشاورزی اقدام نماید.

ماده ۱۵ - این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجرا می باشد و کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن لغو می گردد.

قانون استفساریه تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی

مصوب ۱۳۸۱/۱/۲۱

موضوع استفساریه:

ماده واحده - آیا منظور از عبارت تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۶ این است که سازمانهای موجود مربوط به وزارت کشاورزی و جهاد سازندگی سابق در مرکز استان، شهرستان و بخش در همان سطحی که هستند در هم ادغام شوند یا اینکه در هر استان فقط یک سازمان کشاورزی تشکیل شود؟ به عبارت دیگر اگر در مرکز شهرستان سازمان کشاورزی از قبل وجود داشته با ادغام هم می تواند در همان سطح باقی بماند یا خیر؟

نظر مجلس :

منظور از تبصره (۲) ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی این است که مراکز اداری وزارتخانه های کشاورزی و جهادسازندگی سابق در مراکز استان، شهرستان و بخش در هم ادغام شوند و چنانچه در یک شهرستان سازمان کشاورزی وجود داشته باشد با ادغام واحدها، درهم، می تواند در همان سطح باقی بماند.

سیاستهای کلی نظام در بخش مشارکت بخش های تعاونی و خصوصی

در اقتصاد و حدود فعالیت بخش دولتی

در اجراء اصل (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به منظور تحقق رشد و توسعه اقتصادی و جلوگیری از زیان جامعه، تمرکز و تداول ثروت در دست عده خاص، تبدیل شدن دولت به کارفرمای بزرگ و انحصار غیر ضروری، سیاستهای کلی زیر به تصویب رسید:

۱- باتوجه به ذیل اصل (۴۴) قانون اساسی در حیطه فعالیت های اقتصادی مذکور در بخش دولتی اصل (۴۴) قانون اساسی، دولت موظف است سیاستگذاری، مقررات تصدی و نظارت را به گونه ای تنظیم نماید که موجب افزایش مشارکت بخش غیردولتی (خصوصی و تعاونی) و کاهش تصدی دولتی گردد و حاکمیت دولت مخدوش نشود.

۲- مالکیت غیردولتی (خصوصی و تعاونی) در حیطه فوق الذکر با رعایت قوانین و مقررات کشور از مشروعیت قانونی برخوردار است.

۳- در مواردی که برای اجراء سیاستهای فوق الذکر، خلاء قانونی وجود دارد، دولت موظف است لوائح لازم را تهیه و تقدیم مجلس شورای اسلامی نماید.

باتوجه به اصل (۴۴) قانون اساسی و مفاد اصل (۴۳) و به منظور:

- شتاب بخشیدن به رشد اقتصاد ملی.
- گسترش مالکیت در سطح عموم مردم به منظور تأمین عدالت اجتماعی.
- ارتقاء کارایی بینگامهای اقتصادی و بهره روری منابع مادی و انسانی و فناوری.
- افزایش رقابت پذیری در اقتصاد ملی.
- افزایش سهم بخشهای خصوصی و تعاونی در اقتصاد ملی.
- کاستن از بار مالی و مدیریتی دولت در تصدی فعالیت های اقتصادی.
- افزایش سطح عمومی اشتغال.
- تشویق انتشار مردم به پس انداز و سرمایه گذاری و بهبود درآمد خانوارها.
- مقرر می گردد:

الف- سیاستهای کلی توسعه بخشهای غیردولتی و جلوگیری از بزرگ شدن بخش دولتی:

۱- دولت حق فعالیت اقتصادی جدید خارج از موارد صدر اصل (۴۴) را ندارد و موظف است هرگونه فعالیت (شامل تداوم فعالیتهای قبلی و بهره‌برداری از آن) را که مشمول عناوین صدر اصل (۴۴) نباشد، حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله چهارم (سالیانه حداقل بیست درصد (۲۰٪) کاهش فعالیت) به بخش‌های تعاونی و خصوصی و عمومی غیردولتی واگذار کند.

با توجه به مسؤلیت نظام در حسن اداره کشور، تداوم و شروع فعالیت ضروری خارج از عناوین صدر اصل (۴۴) توسط دولت، بنا به پیشنهاد هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی برای مدت معین مجاز است.

اداره و تولید محصولات نظامی، انتظامی و اطلاعاتی نیروهای مسلح و امنیتی که جنبه محرمانه دارد، مشمول این حکم نیست.

۲- سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در زمینه‌های مذکور در صدر اصل (۴۴) قانون اساسی به شرح ذیل توسط بنگاهها و نهادهای عمومی غیردولتی و بخشهای تعاونی و خصوصی مجاز است:

۱-۲- صنایع بزرگ، صنایع مادر (از جمله صنایع بزرگ پایین‌دستی نفت و گاز) و معادن بزرگ (به استثناء نفت و گاز).

۲-۲- فعالیت بازرگانی خارجی در چهارچوب سیاستهای تجاری و ارزی کشور.

۳-۲- بانکداری توسط بنگاهها و نهادهای عمومی غیردولتی و شرکتهای تعاونی سهامی عام و شرکتهای سهامی عام مشروط به تعیین سقف سهام هر یک از سهامداران با تصویب قانون.

۴-۲- بیمه.

۵-۲- تأمین نیرو شامل تولید و واردات برق برای مصارف داخلی و صادرات.

۶-۲- کلیه امور پست و مخابرات به استثناء شبکه‌های مخابراتی، امور واگذاری بسامد (فرکانس) و شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی.

۷-۲- راه و راه‌آهن.

۸-۲- هواپیمایی (حمل و نقل هوایی) و کشتیرانی (حمل و نقل دریایی).

سهم بینه بخشهای دولتی و غیردولتی در فعالیتهای صدر اصل (۴۴)، با توجه به حفظ حاکمیت دولت و استقلال کشور و عدالت اجتماعی و رشد و توسعه اقتصادی، طبق قانون تعیین می‌شود.

ب- سیاستهای کلی بخش تعاونی:

۱- افزایش سهم بخش تعاونی در اقتصاد کشور به بیست و پنج درصد (۲۵٪) تا آخر برنامه

پنج‌ساله پنجم.

۲- اقدام مؤثر دولت در ایجاد تعاونیها برای بیکاران در جهت اشتغال مولد.

۳- حمایت دولت از تشکیل و توسعه تعاونیها از طریق روشهایی از جمله تخفیف مالیاتی، ارائه تسهیلات اعتباری حمایتی به وسیله کلیه مؤسسات مالی کشور و پرهیز از هرگونه دریافت اضافی دولت از تعاونی نسبت به بخش خصوصی.

۴- رفع محدودیت از حضور تعاونیها در تمامی عرصه‌های اقتصادی از جمله بانکداری و بیمه.

۵- تشکیل بانک توسعه تعاون با سرمایه دولت با هدف ارتقاء سهم بخش تعاونی در اقتصاد کشور.

۶- حمایت دولت از دستیابی تعاونیها به بازار نهایی و اطلاع‌رسانی جامع و عادلانه به این بخش.

۷- اعمال نقش حاکمیتی دولت در قالب امور سیاستگذاری و نظارت بر اجراء قوانین موضوعه و پرهیز از مداخله در امور اجرایی و مدیریتی تعاونیها.

۸- توسعه آموزشهای فنی و حرفه‌ای و سایر حمایتهای لازم به منظور افزایش کارآمدی و توانمندسازی تعاونیها.

۹- انعطاف و تنوع در شیوه‌های افزایش سرمایه و توزیع سهام در بخش تعاونی و اتخاذ تدابیر لازم به نحوی که علاوه بر تعاونیهای متعارف امکان تأسیس تعاونیهای جدید در قالب شرکت سهامی عام با محدودیت مالکیت هریک از سهامداران به سقف معینی که حدود آن را قانون تعیین می‌کند، فراهم شود.

۱۰- حمایت دولت از تعاونیها متناسب با تعداد اعضا.

۱۱- تأسیس تعاونیهای فراگیر ملی برای نحت پوشش قراردادان سه دهک اول جامعه به منظور فقرزدایی.

ج- سیاست‌های کلی توسعه بخشهای غیردولتی از طریق واگذاری فعالیتها و بنگاههای دولتی:

باتوجه به ضرورت: شتاب گرفتن رشد و توسعه اقتصادی کشور مبنی بر اجراء عدالت اجتماعی و فقرزدایی در چهارچوب چشم‌انداز بیست‌ساله کشور.

- تغییر نقش دولت از مالکیت و مدیریت مستقیم بنگاه به سیاستگذاری و هدایت و نظارت.

- توانمندسازی بخشهای خصوصی و تعاونی در اقتصاد و حمایت از آن جهت رقابت کالاهای بازارهای بین‌المللی.

- آماده‌سازی بنگاههای داخلی جهت مواجهه هوشمندانه با قواعد تجارت جهانی در یک فرایند تدریجی و هدفمند.

- توسعه سرمایه انسانی دانش پایه و متخصص.

- توسعه و ارتقاء استانداردهای ملی و انطباق نظام‌های ارزیابی کیفیت با استانداردهای

بین‌المللی.

- جهت‌گیری خصوصی‌سازی در راستای افزایش کارایی و رقابت‌پذیری و گسترش مالکیت عمومی و بنابر پیشنهاد مجمع تشخیص مصلحت نظام (بندرج) سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مطابق بند (۱) اصل (۱۱۰) ابلاغ می‌گردد.

واگذاری هشتاد درصد (۸۰٪) از سهام بنگاههای دولتی مشمول صدر اصل (۴۴) به بخشهای خصوصی، شرکتهای تعاونی سهامی عام و بنگاههای عمومی غیردولتی به شرح ذیل مجاز است:

۱- بنگاههای دولتی که در زمینه معادن بزرگ، صنایع بزرگ و صنایع مادر (از جمله صنایع بزرگ پایین دستی نفت و گاز) فعال هستند، به‌استثناء شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های استخراج و تولید نفت خام و گاز.

۲- بانکهای دولتی به‌استثناء بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ملی ایران، بانک سپه، بانک صنعت و معدن، بانک کشاورزی، بانک مسکن و بانک توسعه صادرات.

۳- شرکت‌های بیمه دولتی به‌استثناء بیمه مرکزی و بیمه ایران.

۴- شرکتهای هواپیمایی و کشتیرانی به‌استثناء سازمان هواپیمایی کشوری و سازمان بنادر و کشتیرانی.

۵- بنگاههای تأمین نیرو به‌استثناء شبکه‌های اصلی انتقال برق.

۶- بنگاههای پستی و مخابراتی به‌استثناء شبکه‌های مادر مخابراتی، امور واگذاری سهامد (فرکانس) و شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی.

۷- صنایع وابسته به نیروهای مسلح به‌استثناء تولیدات دفاعی و امنیتی ضروری به‌تشخیص فرمانده کل قوا.

الزامات واگذاری:

الف) قیمت‌گذاری سهام از طریق بازار بورس انجام می‌شود.

ب) فراخوان عمومی با اطلاع‌رسانی مناسب جهت ترغیب و تشویق عموم به مشارکت و جلوگیری از ایجاد انحصار و افزونه‌خواهی (رانت) اطلاعاتی صورت پذیرد.

ج) جهت تضمین بازدهی مناسب سهام شرکتهای مشمول واگذاری، اصلاحات لازم در خصوص بازار، قیمت‌گذاری محصولات و مدیریت مناسب براساس قانون تجارت انجام گردد.

د) واگذاری سهام شرکتهای مشمول طرح در قالب شرکتهای مادر تخصصی و شرکتهای

زیرمجموعه با کارشناسی همه‌جانبه صورت گیرد.

ه) به منظور اصلاح مدیریت و افزایش بهره‌وری پنگاههای مشمول واگذاری با استفاده از ظرفیتهای مدیریتی کشور اقدامات لازم جهت جذب مدیران باتجربه، متخصص و کارآمد انجام پذیرد. فروش اقساطی حداکثر پنج درصد (۷.۵٪) از سهام شرکتهای مشمول بند(ج) به مدیران و کارکنان شرکتهای فوق مجاز است.

و) باتوجه به ابلاغ بند(ج) سیاستهای کلی اصل(۴۴) و تغییر وظایف حاکمیتی، دولت موظف است نقش جدید خود در سیاستگذاری، هدایت و نظارت بر اقتصاد ملی را تدوین و اجراء نماید.

ز) تخصیص درصدی از منابع واگذاری جهت حوزه‌های نوین با فناوری پیشرفته در راستای وظایف حاکمیتی مجاز است.

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳۸۲ / ۷ / ۱۵

شماره ثبت: ۱۳۸۲ / ۷ / ۱۵

شماره دفتر کل: ۲۷۳۷

شماره شناسه: ۱۳۸۲ / ۷ / ۱۵

صفحه: ۱